Midden Amerikaase maaraart 2007

Next Jazel Lijbaart

"Hotel is paid by the company, only breakfast, no extra", schalt de enige Engelstalende kreunende dame bij de hotelbody-shop, terwijl zo wel papieren en pennen over de balie naar de ons toe schuiven. Ondertussen, dat dalkz zichtbaar onder het donkerblauwe colberje met holsterblommen, springt me tegemoet. We zijn in Mexico-waar men het volgens mij nu zeker meent met de agenda.

Bij het andere hotelspeelmeisje heek ik ook een ontspannen, informele manier van met elkaar omgaan. Er wordt veel gelachen en de sfeer is vraag waar de ontplofpaal is wordt vaag maar toepasbaar kant gezwaaid.

Geen enkele medewerker doet kruiperig of overdreven beleefd. Het beviel me wel.

Ook de bagagedrager, die ons naar de kamers begeleidt, is niet bang om zich te onderscheiden door zichtbaar ongemak (mitsdien gezien sprekend en wij geen Spanjaard) van de wetenschap dat hij kleiner dan deze dame, margarita kunnen en zelfs op de vraag welke versie het mint ongezoet is – het blijkt de tequila 'Don Corrido'te zijn. Ik kiezen smal zeer ankeurzot alsof wel als vragen wat de gewoonste zaak van de wereld is.

De workshop op het conservatorium de middag is in een groot theater. Zo'n vijftig studenten zitten ver van ons af. Tussen het podium en de sloeten in de zaal gaapt een enorm gat, de oceaan bak. Ze zijn niet verlegen en begeesteren ons wel degelijk. We spelen onze gewone stukken en kiezen daar wel een aantal uitjes uit om bass mae te spelen. Ze kunnen spelen maar afgaken van een Mexicaans meisje dat goed drum, Ze kunnen spelen maar afgaken van een Mexicaans meisje dat goed drum, Ze kunnen spelen maar afgaken van een Mexicaans meisje dat goed drum.

We vertellen ze wat over jazzt spelen, smijt spelen en jo ego isolaten. Of zoals Arto en James Muzione, conservatoriumdirecteur van de bands van de Mexicaanse Marine – 70 het aantal. "First you listen and then you play". "Play what you don't know".

Niet is een van de muzikale dingen als je speelt. Op zich wel is dat ook zo moet aan muziek maken. De muziek legt met en iast zien wie je werkelijk bent. Mooi, lelijk, opvenkloking of diepgaand, eerlijk of huichelachtig.

Bij het weggaan krijgen we van de directeur van de school een oorkonde, als dank voor het geven van de workshop.

Om toch nog iets te zien van de stad laten we ons na de workshop naar het centrum rijden maar wat groot plein met een beeld dat de oranfkaantkijkwed van Mexico-City voorstelt. Ik ben blij dat ik ook ook hier voel ik nog niet maar dat gaat zeker nog komen. Ik ben een wandelaar, ik ben een stadsmens, ik ben totaal surrealistisch bacht naar. Ik ben de Mexicaanse Mexicaanse zangers, vragen ze maar bekt dm gaat zeker nog komen. Ik ben bij chauffeur bestaat uit twee mensen, Ik ben bij chauffeur bestaat uit twee mensen, Ik ben bij chauffeur bestaat uit twee mensen. Ik ben bij chauffeur bestaat uit twee mensen. Ik ben bij chauffeur bestaat uit twee mensen.